

Göteborgs-Posten (2019.10.14)

Recension: "#WRU" – Gothenburg english studio theatre

KulturI "#WRU" skildras livet på nätet som både frihet och fara. Dramatikern och regissören Kristina Brändén Whitaker ger ovanligt nyanserade inblickar, skriver Lis Hellström Sveningsson.

Vad är det barn och ungdomar sysslar med på nätet? Frågan vållar vuxenvärlden lika delar oro och dåligt samvete. Dramatikern och regissören Kristina Brändén Whitaker ger ovanligt nyanserade inblickar i pjäsen "#WRU" som nu spelas på GEST, Gothenburg english studio theatre. För alla som likt mig inte behärskar nätets fulla vokabulär utläses hashtaggen "#WRU" som "where are you".

Pjäsen är en monolog med scenografin väl anpassad till studioscenens ringa utrymme – och den turné som ska komma. En liten kvadrat, avgränsad med lysrör och en stor skärm som fond, är vad skådespelaren Aviva Wrede har till förfogande. Och så en smart mobiltelefon, förstås.

Det är också villkoren för Roija, som Wrede gestaltar helt igenom övertygande. Flickan är tolv år och håller som bäst på att introducera sig som youtuber. Wrede prövar selfisfilmning med huvudet i allehanda positioner och rösten i motsvarande tonlägen och grader av utbudande manér. Engelskan bryts ibland när mamman hojtar utifrån. In i Roijas eget rum når hon inte. Här skapar flickan sin egen värld.

Ämnet för den nya youtubekanalerna är inte Roija själv utan hennes storasyster. Världens snyggaste, smartaste och coolaste tjej, som gör allt rätt och älskas av alla. Men det finns en skugga, snart får vi veta att systemen är på sjukhus och väntar på en operation.

Hur Roija har det med kamrater skildras smart med de medel många unga använder i dag. Alla dissande inlägg på hennes konto kan vi följa som konversationer på skärmen. Men plötsligt dyker det upp en profil som uttrycker sympati. Som vet hur det är att ha syskon som inte mår bra. Kontakten utvecklas, en dag stämmer de båda träff.

Jag ska inte avslöja mer, men med rak regi och en text som lyckas nå ögonhöjd med såväl den unga publik föreställningen vänder sig till som vuxna, visar Kristina Brändén Whitaker livet på nätet som både tillgång och fara.

I sitt rum dansar Roija och lägger ut bilder som visar hur hon önskar att livet skulle vara. Hon väljer länge bort det som gör ont. Trots de frånvarande föräldrarna – som har fullt upp med den sjuka systemen – är hon tack vara sin kanal inte ensam. Å andra sidan, vem är det som finns i andra änden på tråden, eller bakom alla likes?

Aviva Wredes spel lyfter fram nyanserna och videokanalerna ger Roija en oväntad hjälp. Med "#WRU" erbjuder GEST modern katharsis.

Lis Hellström Sveningsson